

[Stats- og udenrigsministeren.]

han næppe ønsker at stå ved. Når jeg på møder rundt omkring i landet har sagt, at jeg ikke kan se, at noget ansvarligt parti kan afvise en saglig forhandling om de store problemer, som det stærke prisfald på landbrugets produkter har medført, og når jeg yderligere har tilføjet, at jeg i hvert fald ikke vil afvise at deltage i en sådan saglig forhandling, så ligger heri en klar fortsættelse af de udtalelser, jeg fremsatte for et år siden.

Det er min opfattelse, at alle parter, landbruget indbefattet, må være interesseret i, at vi afventer den nærmeste tids prismæssige udvikling, før nogen af os lægger sig fast. Vi har før set, at en prisbevægelse hurtigt kan ændre sig i modsat retning, og der er vel intet forgjort i at håbe, at det kan ske for landbrugspriserne vedkommende. Men, det vil jeg gerne føje til, den, der har landbrugskrisen og den hertil knyttede uhyggelige rekordarbejdsløshed i begyndelsen af 30'erne i erindring, vil på den ene side vogte sig vel for at male et tilsvarende skræmmebillede for landbrugets vedkommende i dag. På den anden side siger erfaringerne fra dengang, at de forbindelseslinjer, der løber mellem erhvervsgruppernes gensidige placering og indtjeningssevne, er uhyre følsomme. Arbejderne ved, at en afgørende forringelse af landbrugets stilling må betyde nedgang i beskæftigelsen og dermed i levestandarden, og landbrugerne ved, at vi dermed vil være inde i en ond cirkel, der simpelt hen tvinger ikke-landbrugere til et kraftigt mindsket forbrug af landbrugsvarer.

Det er dette forhold, der gør, at intet ansvarligt parti efter min opfattelse kan afvise en saglig drøftelse af de erhvervmæssige vilkår for landbruget og de udsigter for den enkelte landbruger, som vi står over for, og det er dette forhold, der efter min opfattelse gør, at partiet venstre nu står ved en skillevej mellem fortsat passivitet og praktisk arbejde. Jeg tror, at venstres egne vælgere vil kræve dette sidste af partiet; jeg tror, der foregår adskilligt i befolkningens vurdering af arbejdet herinde i øjeblikket, og jeg tror, at det nok ikke er helt uforstandigt at indse, at de to store befolkningsgruppers repræsentanter begge bør

vise vilje til sagligt samarbejde i folketinget om disse spørgsmål.

Jeg har nok på baggrund af de bemærkninger, jeg har gjort herom — bemærkninger, som ligger på linje med det, jeg siger her — set, at man fra konservativ side i en fart har sagt, at så vil vi altså udelukke de og de grupper fra medindflydelse og ikke tage hensyn til dem. Det synes jeg er en så forkert og forenklet opfattelse, at jeg i hvert fald ikke kan se nogen anledning til at godtage den.

Men for de spørgsmåls vedkommende, som vi står over for, tror jeg dog, at man i det mindste kan blive enig om, at vi i dag ikke har noget sikkert grundlag for vurderingen af dem. Vi bør afvente den nærmeste tids prisudvikling og afsætningsmuligheder, før vi kaster os ud i en vidtrækkende afgørelse. Men fortsætter tendenserne, som vi i dag har for øje, og som både berører de almene prismæssige områder og samtidig har forbindelse med den generelle afspærring af landbrugets produkter, som land efter land praktiserer, ja, så kan jeg for mit vedkommende ikke se, at man kan undlade sagligt at gå ind i en drøftelse om priserne på hjemmemarkedet for landbrugets produkter.

Jeg lyttede med interesse til det ærede medlem hr. Erik Eriksen, da han, som jeg synes, meget flygtigt berørte landbrugets problemer. Jeg håber ikke — hvem af os skulle nære et sådant håb? — at vi bliver nødt til at fastlægge særlige hjemmemarkedspriser for landbrugets produkter. Men jeg må måske spørge det ærede medlem hr. Erik Eriksen, efter at landbrugets hovedorganisationer har rejst dette spørgsmål, hvad det ærede medlems mening er herom. Da min egen opfattelse er, at vi om nødvendigt må være indstillet på at forhandle også dette spørgsmål, kan det næppe forundre det ærede medlem, at jeg gerne vil høre hans mening.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen har med megen flid søgt at finde frem til en formentlig bred overensstemmelse mellem de programpunkter, som er opstillet af eller antydnet af venstre, af de konservative og af det radikale venstre efter dette partis møde på Nyborg Strand. Det er jo egentlig lidt mærkeligt, at denne overensstemmelse ikke